N° 9
Oktober 2013

Een duwtje in de rug

Tijdschrift van de VZW "Alumnos del Peru"
www.alumnosdelperu.org

EDITORIAAL van Simon Pedro

Iedere vriend brengt iets nieuws aan onze kinderen

Op het moment dat ik weer contact opneem met jullie schittert Chucuito onder een winterse zon. Ondanks de barre kou nodigt het fonkelende licht van de 'Altiplano' ons uit tot hoop. Een tijd om te kijken, te bezinnen en ons leven te bedenken.
Met dit nummer van 'la Courte Echelle', 'een duwtje in de rug' verwelkomen wij met grote vreugde onze vrienden uit Vlaanderen door het voorleggen van een Nederlandse editie van onze kleine verslaggeving.

Dank om ons te willen vervoegen op de wegen van ons klein peruaans avontuur, samen met kinderen en jongeren uit het Altiplano, uit Lima en Chiclayo. Dank ook voor uw vertrouwen en uw solidariteit samen met onze vrienden van altijd.
Wat is er gebeurd sinds onze laatste dialoog? Sinds de start van de scholen (maart-april) is onze équipe sterk vernieuwd. Marisol, die jaren de coördinatie deed in Chucuito, heeft een job gevonden als kleuterleidster hier in de streek en zal voortaan haar diensten verminderen tot een wekelijks luisteren naar onze kinderen in moeilijkheden en naar hun ouders.

Zij werd, als coördinator, vervangen door César Barahona. Hij startte ons project op, 10 jaar geleden. Zo is hij weer onder ons.
Ook Luz Marina –één van de pioniers van 'Leerlingen van Peru'- heeft werk gevonden die meer in overeenstemming is met haar job kennis.
We hebben haar gevraagd nog de 'school voor de ouders' op zich te nemen.
En zoals ik in het vorig nummer al aankondigde: Ana Cecilia, een jonge vrouw die haar Kunst studies beëindigde in de richting 'Schone Kunsten' van Lima, heeft ons vervoegd en aanvaard om de animatie in het museum en de cafetaria te doen.
Zij komt met al haar verbeelding en creativiteit de kinderen begeleiden in alle mogelijke kunstactiviteiten. Zij deelt met U haar ideeën en aanvoelen in een artikel van dit nummer.
Een voorbeeld: de façade van het huis van 'de Leerlingen van Perú' is nu gedecoreerd met een zeer kleurrijk doek dat gerealiseerd werd door de kinderen.

Anderzijds volgen de vrijwilligers ten dienste van ons project, elkaar constant op, waardoor we eraan denken hun een specifieke ruimte te geven om hen te begeleiden en hen te integreren gedurende hun aanwezigheid, rekening houdend met de veelheid en verscheidenheid van hun talenten en verwachtingen.
Eveneens hebben we, sinds begin dit schooljaar, Zuster Gloria uit Lima verwelkomt, twee jonge Amerikanen uit de 'Bruderhof' gemeenschap, en twee jonge Belgen, namelijk: Pierre Louis en Pierre (Cornet) etc.
Elk van hen brengt gedurende zijn verblijf iets nieuws aan, voor onze kinderen.
De twee Pierres bv. hebben hen leren pannekoeken bakken. Dat was pure enthoesiasme. Nu kun je pannekoeken vinden, niet enkel in de cafetaria, maar ook en vooral in de straten van Chucuito, want de kinderen bieden ze zelf aan, aan passanten en toeristen.
Wat de studiebeurzen voor de hoog studenten betreft, Anne Marie Mambourg blijft wonderen doen. In een volgend nummer zal zij vertellen wat de jongeren van onze stichting, die hun universitaire studies beëindigden, geworden zijn.

In het huis 'Plácido en Placida' in Lima (een genre muziekschool waar jongeren een instrument kunnen leren spelen en waar hen tezelfdertijd waarden worden meegegeven als respect, gastvrijheid, solidariteit, broederlijkheid, eerlijkheid, etc.), hebben een groep jonge Belgische vrienden hun medewerking verleend met heel goeie resultaten.
En tenslotte, maken onze vrienden Rafaël en Katty (die vroeger gedurende een jaar de coördinatie van het huis in Chucuito gedaan hebben) zich klaar om een nieuw klein huisje op te starten in het Noorden, in Chiclayo.
We vertellen er meer over als het project van start is gegaan.

In dit nummer geven we u enkele reflecties van de kinderen, een artikel van Ana-Cecilia die haar eerste indrukken met ons deelt en een kleine boodschap van Pierre Louis.
Een aangename lectuur en een grote dankjewel om trouw met ons mee te gaan.

■ Simon Pedro

Leerlingen van Peru, een blauw avontuur

Zoals alle kinderen staan zij open voor alles, maar je moet hen die waarden bijbrengen, die hun leven mooier maken en die hen toelaten zich te integreren in een steeds wisselende evolutie

Mijn naam is Ana Cecilia Carrasco, ik ben afkomstig uit het centrale woud in Peru en afgestudeerd aan de Nationale School voor Schone Kunsten als lerares 'Plastische Kunsten',
Chucuito is een heel aantrekkelijke plaats omwille van zijn mooi landschap en zijn rust. De grootste reden die mij echter deed besluiten om gedurende een zekere periode in deze stad te komen leven en werken in een educatieve opdracht, was de vraag welke functie de kunst kan hebben in de volksgemeenschap en welke context die functie bepaalt.

In de stichting "Alumnos del Perú" (Leerlingen van Peru) waren mijn eerste contacten met Aymara kinderen. Kinderen die zich ontwikkelen in een speciale omstandigheid : als erfgenamen van een cultuur die heel anders is dan die van de Quechuas. Quechuas die de meerderheid zijn in het andino-gebied. En zij zitten gekneld tussen de stad en het platteland.
Het gaat over een groep kinderen die in conflict leeft met hun sociale en culturele omgeving en in wiens handen de toekomstige evolutie van deze mooie plaats zal liggen. Een plaats die nog de levenswijze van hun voorouders bewaart maar die daarbij de verwachting voegt van professionele uitdagingen en successen in verschillende universitaire richtingen en zelfstandige beroepen van een stad in opmars.

Er zijn echter veel factoren die de meerderheid van de kinderen van Chucuito beïnvloeden, waardoor ze niet voldoende kansen hebben op een betere toekomst.
Eén van deze factoren is dat zij niet voldoende steun en stimulansen krijgen van thuis uit om wat ze op school en aan de universiteit leren te begrijpen en vooruitgang te maken.
Anderzijds heeft het nationaal educatieve systeem veel gebreken, zowel omwille van het groot aantal leerlingen die ze moeten bereiken, als omwille van de kwaliteit van sommige docenten.

Er bestaat ook onvoldoende motivatie opdat de kinderen de waarde zouden begrijpen van de inspanningen die nodig zijn in de studies om later te slagen in het professionele leven. En dit bijzonder bij adolescenten en pubers.
Daarom is het belangrijk hen aandacht te geven vanuit de stichting "Fundación Alumnos del Perú" via een verrijkende degelijke scholing, via didactische spelen. Het is eveneens belangrijk de creativiteitszin van de kinderen van alle leeftijden te stimuleren, zodat zij de capaciteiten ontwikkelen om hun problemen op te lossen, en de interpersoonlijke relaties te bevorderen met hun toekomstige stadsbewoners. Bedoeling is dat ze ook voorstellen ter ontwikkeling kunnen bedenken, dat zij die kunnen leiden en dat ze zich bekwaam voelen omdat te doen.

Eén van de eerste stappen die dit jaar plaatsvond was de realisatie van een schilderdoek van 1,5m op 3m. Dit werk werd opgehangen bovenaan de voorgevel van het huis van de kinderen en draagt een boodschap uit van de kinderen naar hun ouders: namelijk dat hun kleine kinderen iets heel belangrijks kunnen realiseren, met veel vaardigheid en schoonheid.
Die boodschap is niet enkel voor de ouders maar voor heel de gemeenschap die dit bekijkt.
Dit jaar hebben heel enthousiaste mensen met een goed hart 'Alumnos del Perú' bezocht.
Zij hebben workshops georganiseerd voor kinderen van verschillende leeftijden. Onder hen zijn de zusters van 'Bruderhof', die via zang en spel de kinderen helpen de basis zaken voor het leven aan te leren.
We konden ook rekenen op jongeren uit België, die ons leerden eenvoudige desserts te maken. En ook leerden hoe te recycleren.
Meer nog dan de praktische kant, zijn de kinderen heel blij met zoveel interesse van verschillende mensen. Zij hebben kunnen spreken met hen en hebben de wereld beter leren kennen.
Doordat de creativiteit en de menselijke relaties te verbeteren, denk ik dat zij meer motivatie krijgen om als persoon te groeien en om elk van hun doelstellingen te bereiken.
Eén van de workshops die een goeie appreciatie en evaluatie heeft bij de kinderen van de Stichting "Fundación Alumnos del Perú" is de keuken met de bereidingen van desserts. Deze workshops, die samen met de Belgische vrijwilligers werden georganiseerd en soms met Señora Olga, bevorderen de samenwerking en solidariteit tussen de deelnemende kinderen en hun moeders die met enthousiasme ook deelnemen aan deze activiteiten.
Voor dat alles is een menswaardige vorming belangrijk door eenvoudige acties, die deel uitmaken van het dagelijkse leven, maar die gerealiseerd worden met de intentie een gemeenschap op te bouwen in solidariteit, met dialoog en zonder geweld.

Het belang van waarden als verdraagzaamheid, het waarderen van de cultuur en de interesse om een professionele toekomst te hebben, moeten groot zijn. Want dat zal toelaten dat de toekomstige bewoners van Chucuito genoeg vertrouwen hebben om hun doel waar te maken, dank zij creativiteit in het denken, maar ook dank zij goede toepassingen in de samenleving.

■ Ana Cecilia Carrasco

Ontmoeting met de peruaanse jeugd

Tijdens onze reis van 8 maanden in Peru en Bolivia, met een drievoudig doel (persoonlijk, spiritueel en inzet voor anderen), alleen of in groep, had ik de gelegenheid om een tijdje te leven in de huizen van "Placido en Placida" in Naña (Lima) en in Chucuito.

Bij 'Placido en Placida' heb ik een grote vitaliteit ontdekt in het project van de naschoolse begeleiding: een dynamische en vrijwillige equipe en stralende kinderen.

De vereniging heeft nieuw materiaal verkregen, waaronder voor elk kind een schrijftabletje om met stift op te schrijven. Je beseft niet wat je allemaal kan doen met dat materiaal. Zo hebben we de tafels van vermenigvuldiging herhaald, een tekenatelier gerealiseerd, dictees gemaakt, enz.
Tijdens ons verblijf werd de openingstijd van het huis wat verlengd, zodat we onze activiteiten met de jongeren konden doen, zonder de naschoolse begeleiding te verwaarlozen.
In de keuken, waarover ze beschikken en waar ze elke dag een kleine versnapering kunnen bereiden, hebben we hen pannenkoeken leren bakken.
Op een andere dag hebben we, samen met 7 jongeren, gevormd in de abdij van Wavreumont, een trip georganiseerd met de kinderen naar Chosica. We waren met twintig. Wat een ervaring ! We zullen die ontmoeting nooit vergeten : de glimlach, de tederheid, de levensvreugde, die de kinderen uitstraalden. Zij die nochtans vaak in moeilijke omstandigheden leven. 'Placido en Placida' : ik zou zeggen een familie voor deze kinderen. Het is een plaats waar geluisterd en gedeeld wordt, een plaats van vreugde en ondersteuning. En, wat een éénheid in die groep ! Oud-studenten die terugkomen om deel te nemen aan de activiteiten, kinderen die fier zijn op hun aanwezigheid en een dans of een fluitconcert aanbieden.
Er gaat een sterke invloed uit van dit kleine huis in het 'marine park' van Naña.
In Chucuito is de locatie, het klimaat en de cultuur van het huis 'Alumnos del Perú' anders. Maar het resultaat beantwoordt aan de verwachtingen. Er zijn veel jongeren aanwezig in de klas. En er is de grote creativiteit die Ana Cecilia overbrengt op de kinderen. Zij laat er grote talenten ontwikkelen.

Zo hebben we een grote tekening van de kinderen opgehangen boven de ingang. Voortaan is 'Alumnos del Perú' goed geafficheerd op het plein. Het interieur van de lokalen is heel persoonlijk gemaakt door de motieven die de kinderen op de muren aanbrachten. Het is een plaats, die van hen is, die met hen overeenstemt. De kinderen komen niet enkel om een paar cursussen te volgen of om hun huiswerk te maken. Ze zijn zich bewust van hun betrokkenheid in het project.

Dat is één van de redenen, waarom ze akkoord waren om op zondagnamiddag te komen om pannekoeken te bakken en te verkopen in de straat, ten voordele van de stichting. Wat een bereidheid! Wat een motivatie ! Ik heb echt ontroerende momenten meegemaakt met die jongeren. We hebben ook de gelegenheid gehad om een dag te organiseren met de kinderen en hun ouders. Een samenzijn en een degustatie van recepten, eigen aan elk land. Het was een mooi ontmoetingsmoment. Dit alles was mogelijk dank zij de nieuwe infrastructuren en door de bereidheid en het verlangen naar ontmoeting van iedereen.
Iemand uit onze groep heeft het beroemde "spel met de parachute" gegeven.
"Alumnos del Peru" is het waard om gekend te zijn. Het museum, de cafetaria, de parachute die gebruikt werd op het plein, het spandoek aan de façade... er is al een hele weg afgelegd.
Ik keer terug naar mijn land met het levendige verlangen om jongeren uit te nodigen om een gelijkaardige ontmoeting te kunnen meemaken. Ik zie grote mogelijkheden in de relatie tussen de abdij van Wavreumont en de abdij van Naña en Chucuito. Ja, ik zie er de mogelijkheid in om Belgische jongeren te zenden, die zulk een ervaring van vrijwilligerswerk willen beleven. Jezelf geven in dergelijke projecten, je openstellen voor anderen in een totaal andere en rijke cultuur. En ook, je openstellen voor een spirituele ontmoeting: een deur openen en op zoek gaan naar diepte.
Veel jongeren verlangen om zich in te zetten, in een dergelijke dynamiek, met verschillende engagementen.
Een ervaring van ontmoetingen op drie niveaus (van jezelf, de andere en God). Meewerken aan dit soort projecten, die zo nodig zijn, en dan terugkeren naar huis, met andere overtuigingen, geroepen om te getuigen en wat je beleefd hebt, verder zetten.

■ Pierre-Louis

Commentaren van de kinderen

Gustavo, eerste jaar van het middelbaar :
"Op een zondag heeft onze leraar ons klei gegeven. We hebben ze plat geduwd en verwerkt tot het poeder was. Dan hebben we water toegevoegd en blokjes en kleine staafjes klei gemaakt.
Daarmee hebben we kleine huisjes, 'chullpas' (inca graven) en kruiken gemaakt. Verschillende keren was er zo'n workshop. Ik hield daarvan en zou het graag verder doen. Ik heb een kruik gemaakt. Eerst heb ik geprobeerd een kruis te maken, maar dat lukte niet. Vervolgens een chullpa, maar dat mislukte ook. Tenslotte is mijn kruik heel goed gelukt."

Over het feest van de H. Benedictus, Eduardo, vijfde klas, lager onderwijs :
"Ik herinner mij de dag van de Heilig Benedictus. We kwamen samen op het 'Santo Domingo' plein en we zijn afgedaald naar de abdij om te feesten. We hebben ons goed geamuseerd. Ik liep graag in de doolhof van de tuin. Ook ging ik graag de kapel binnen om op het altaar onze bloemen neer te leggen. Bloemen door ons gemaakt van recyclage materiaal."

Over het muurschilderij, Anderson, derde klas, lager onderwijs :
"Ik ben dol op het schilderij dat men ziet aan de ingang van de Stichting. Daar heb ik de afdruk van mijn hand gezet. De rest zijn tekeningen van veel van mijn kameraden. Ook zijn er tekeningen die we samen met veel van mijn vrienden gerealiseerd hebben."

Gezamelijke antwoorden :
Chucuito is een mooie plaats om te leven omwille van zijn omgeving maar ook omwille van zijn gewoonten. Hier kan men rustig leven. Er zijn weinig auto's en hier lijden we niet onder de vervuiling. En meer nog, elke zaterdag en zondag kunnen we voetbal spelen !

Die jonge Belgen die op bezoek kwamen hebben over hun land gesproken. Zij hebben ons getoond hoe je moet recycleren. Het was heel gezellig om met hen de dag door te brengen, met spel en gesprekken en het doen van een workshop. Later zijn ze teruggekomen om ons te leren hoe je wafels en chocolademousse maakt. (de kinderen schrijven 'muss'. Wij hebben hen geleerd hoe je 'taqte' (specialiteit van Chucuito) en 'chaufa' (typische bereiding van de chinese keuken in Peru) en quinua (zeer voedzame plant van het Altiplano) bereidt. Het was super! Terwijl de voeding gaar werd, hebben we voetbal gespeeld en gepraat. We hebben ons goed geamuseerd.

Hoe kan u ons helpen ?

U kan storten of een permanent order doen op rekening nr : BE 33 0001 1332 0046 BIC BP OTBEB 1XXX van de VZW 'Alumnos del Peru', Grasperklaan 34 bus 4,1150 Brussel
Tel : 02 672 23 17

Een kind sponseren

Het is ook mogelijk een jonge student(e) van Chucuito te steunen voor de som van 75 € per maand of een universiteitsstudent (150 € per maand).

Belangrijk

We kunnen een fiscaal attest geven met onze VZW voor giften van 40€ of meer.

"Een duwtje in de rug" verschijnt om de 6 maanden en geeft u het laatste nieuws van onze 'leerlingen'.
Verantwoordelijke uitgever : M.M. Gulikers, Grasperklaan 34 bus 4,
1150 Brussel – Tel. +32 2 672 23 17
Gedrukt bij AZ Print N.V.

Een duwtje in de rug

www.alumnosdelperu.org